

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการแพ้นิชย์ การอดุทธสาทรกรรม และการแรงแรงงาน
 สภานนตบญญุตตถ่างชาตต
 เลขบญ 11187
 วันทต 3 11 2558
 เวลา 14.40 น.

ทต นร 0503/ ๓๓๐๓/๓

สํานักเลขาทรการคณะรัฐมนตรี
 ทําเนยยบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๓ พศจกายน ๒55๘

เรอง รายงานผลการพิจารณา รายงานของคณะกรรมาทรการการพานิชย์ การอดุทธสาทรกรรม และการแรงแรงงาน
 สภานนตบญญุตตถ่างชาตต เรอง รายงานการศกษาพระราชบญญุตตการแ่งชนทางการคํา พ.ศ. ๒5๕๒

เรยน เลขาทรการรฐมสภาน ปฏบตทหน้าทเลขาทรการสภานนตบญญุตตถ่างชาตต

อํางถง นหํงสอสํานักเลขาทรการคณะรัฐมนตรี ทต นร ๐50๓/๒๒๒๑๑ ลงวันทต ๒๙ กรกฎาคม ๒55๘

สํงทสํงมาดวย สํเนา นหํงสอกรทรวงพานิชย์ ดววนทตสุด ทต พณ ๐๕๐๙/๖๐๕๑
 ลงวันทต 5 ตุลาคม ๒55๘ และเอกสารประกอบ

ตามทตได้แ่งมตคณะรัฐมนตรี (๒๘ กรกฎาคม ๒55๘) รับทราบขอสํงเกตของคณะกรรมาทรการการพานิชย์ การอดุทธสาทรกรรม และการแรงแรงงาน สภานนตบญญุตตถ่างชาตต เรอง รายงานการศกษาพระราชบญญุตตการแ่งชนทางการคํา พ.ศ. ๒5๕๒ และทตให้กรทรวงพานิชย์รับขอสํงเกตของคณะกรรมาทรการฯ ไปพิจารณา วาสมคควรจจะดําเนนการตามขอสํงเกตของคณะกรรมาทรการฯ ได้หรือม่ประการใดกอน แลวแ่งผลการ ดําเนนการดํงกลาวให้สํานักเลขาทรการคณะรัฐมนตรี ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแตวันทตได้รับแ่งคําสํง เพอนําเสนอคณะรัฐมนตรีดวไป

กรทรวงพานิชย์ได้เสนอผลการดําเนนการดํงกลาว มาเพอดําเนนการ ความละเอยยดประกฎ ตามสํงทสํงมาดวย

คณะรัฐมนตรีได้มมตเมอวันทต ๓ พศจกายน ๒55๘ รับทราบรายงานผลการพิจารณา รายงานของคณะกรรมาทรการการพานิชย์ การอดุทธสาทรกรรม และการแรงแรงงาน สภานนตบญญุตตถ่างชาตต เรอง รายงานการศกษาพระราชบญญุตตการแ่งชนทางการคํา พ.ศ. ๒5๕๒ ทตให้กรทรวงพานิชย์เสนอ และแ่งให้สํานักงานเลขาทรการรฐมสภาน ปฏบตทหน้าทสํานักงานเลขาทรการสภานนตบญญุตตถ่างชาตตทราบดวไป

จรงเรยนมาเพอโปรดทราบ ทงนั้ ได้แ่งทตให้กรทรวงพานิชย์สํงรายงานดํงกลาว จํานวน ๓5๐ ชุด ให้สํานักงานเลขาทรการรฐมสภาน ปฏบตทหน้าทสํานักงานเลขาทรการสภานนตบญญุตตถ่างชาตตโดยตรงดวไปแลว

ขอแสดงคววมนับถอ

(Signature)

(นายอำพน กิตติอำพน)
 เลขาทรการคณะรัฐมนตรี

คณุ่มนทวทรการทํานอ
 รับทต ๑๐๐๓/ ๕4 นคต พ.พ. ๕4
 เวลา ๑๖.๐๓ น. พณ.
 สํานักการประกอบ

สํานักนตทรกรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ดว ๓๐๕ (กานตสร)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (ส แ่งมต/020)

คณุ่มนทวทรราชบญญุตต
 รับทต ๓๓๐๓ / ๒55๘
 วันทต ๓ พ.พ. ๕8
 เวลา ๑๖.๑5 น.

สํานักการประกอบ

ที่ พณ ๐๔๐๘/ ๒๐๕๑

กระทรวงพาณิชย์
๕๖๓ ถนนนนทบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณารายงานของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง รายงานการศึกษาพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๓๐๘๑๕ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย การเปรียบเทียบแนวทางการปรับแก้ไข พ.ร.บ.การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงพาณิชย์เร่งรัด
การแจ้งผลการพิจารณารายงานการศึกษาพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒
ของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงพาณิชย์ ขอเรียนว่า ได้พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว เนื่องจาก
มีหลักการที่สอดคล้องกับแนวทางการปรับปรุงกฎหมายการแข่งขันทางการค้าของกระทรวงพาณิชย์
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางอภริณี ตันตราภรณ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมการค้าภายใน

โทร. ๐ ๒๕๐๗ ๕๘๘๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๕๔๓๔

สำเนาถูกต้อง

(นายสันติชัย เกียรติคุณโสภณ)

นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ

การเปรียบเทียบแนวทางการปรับแก้ไข พ.ร.บ.การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อเสนอของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับ ข้อเสนอของกระทรวงพาณิชย์

ประเด็น	ข้อเสนอของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ข้อเสนอของกระทรวงพาณิชย์	หมายเหตุ
๑. เรื่องคำนิยามที่อาจไม่ครอบคลุม หรือ ครอบคลุมมากเกินไป เช่น การมีอำนาจเหนือตลาด รูปแบบธุรกิจใ้ในเครือ ธุรกิจในกลุ่ม และการควบรวมธุรกิจ	▪ ให้กำหนดผู้ประกอบการโฮลดิ้งไว้ในคำนิยามของผู้ประกอบการ ดังนี้ “ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย หรือผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ประกอบการโฮลดิ้ง หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อให้มีความชัดเจนและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย หรือผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ให้บริการในธุรกิจ และให้หมายความรวมถึงบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน” หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตั้งแต่สองนิติบุคคลขึ้นไปซึ่งมีความสัมพันธ์กันโดยวิธีใดวิธีหนึ่งสรุปได้ดังนี้ (๑) มีจำนวนผู้ถือหุ้น/ผู้เป็นหุ้นส่วนเกินกว่ากึ่งหนึ่ง (๒) มีมูลค่าหุ้นเกินกว่ากึ่งหนึ่ง (๓) นิติบุคคลมีจำนวนมูลค่าหุ้นเกินกว่ากึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมด (๔) มีบุคคลเป็นกรรมการเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการหรือหุ้นส่วนที่มีอำนาจสั่งการ (๕) ถือหุ้นในบริษัทที่รับโอนกิจการมาอีกทอดหนึ่ง โดยมีจำนวนหุ้นเกินกว่ากึ่งหนึ่งของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด (๖) รูปแบบอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ปรับเพิ่ม)	เห็นด้วย : เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ให้ครอบคลุมธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้ในการปรับปรุงใช้หลักการพิจารณาธุรกิจในเครือตามประมวลกฎหมายรัชฎากร (ผู้ประกอบการรับทราบและ ถือปฏิบัติอยู่แล้ว ตาม (๑) – (๕)) ข้อสังเกต ▪ ควรเป็นหลักการที่ยอมรับในสากล และง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้ประกอบการ ▪ ควรมีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามรูปแบบการค้าที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคต (ได้ปรับเพิ่มจากกฎหมายรัชฎากรใน (๖))
๒. เรื่องการตีความที่แตกต่างอันเนื่องมาจากสาระสำคัญของกฎหมาย	▪ ให้ใช้คำนิยาม “ธุรกิจ” ตามเดิม เนื่องจากเห็นว่าเป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายแต่ละฉบับ ที่อาจมีวัตถุประสงค์ และที่มาของการใช้ต่างกัน และมีความเป็นไปได้ที่กฎหมายที่จะใช้มีความเกี่ยวข้องกัน ในบางประเด็น ซึ่งในภาพรวมและหากเป็นไปได้ คณะทำงานก็มีความเห็นว่าควรใช้นิยามเดียวกัน	▪ มาตรา ๔ “ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจ และกิจการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	เห็นด้วย : ทั้งนี้ได้ปรับปรุงให้การกำหนดกิจการอื่นเป็นอำนาจของคณะกรรมการ

ประเด็น	ข้อเสนอของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ข้อเสนอของกระทรวงพาณิชย์	หมายเหตุ
๓. ความได้เปรียบทางการค้า อันเนื่องมาจากสถานะและการดำเนินธุรกิจของรัฐวิสาหกิจที่แข่งขันกับเอกชน	เห็นว่า การกระทำของกิจการที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ น่าจะมีเพียงรัฐวิสาหกิจเท่านั้น ที่มีพฤติกรรมเข้าข่ายการแข่งขันภายใต้กฎหมายนี้ แต่ก็มีรัฐวิสาหกิจอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่มิวัตถุประสงค์ในการใช้เงื่อนไขนี้ในการเอาเปรียบทางการค้ากับผู้อื่น จึงได้ให้ความเห็นชอบในการแยกรัฐวิสาหกิจออกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ ๑) กลุ่มรัฐวิสาหกิจที่เข้ามามีบทบาทแข่งขันกับภาคธุรกิจโดยตรง เสนอให้เข้าไปอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ และ ๒) กลุ่มรัฐวิสาหกิจที่มีกิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์ เสนอให้ได้รับการยกเว้นตามเดิม โดยให้ระบุในมาตรา๔(๒) ดังนี้ “รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่ดำเนินการตามกฎหมายหรือนโยบายของรัฐที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค”	- มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับทุกธุรกิจยกเว้นการกระทำของ (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น (๒) รัฐวิสาหกิจเฉพาะในส่วนที่ดำเนินการตามกฎหมายหรือนโยบายของรัฐที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค (๓)	เห็นด้วย : โดยหลักการควรจะให้รัฐวิสาหกิจอยู่ภายใต้การบังคับใช้ของกฎหมายการแข่งขันทางการค้า เพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเสมอภาคกับเอกชน ข้อสังเกต การบัญญัติกฎหมายการแข่งขันทางการค้า ในต่างประเทศ จะกำหนดให้หน่วยงานรัฐวิสาหกิจทุกรายต้องอยู่ภายใต้การบังคับใช้ของกฎหมาย เพื่อให้มีการแข่งขันอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน แต่จะให้การยกเว้นเฉพาะพฤติกรรมของรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินการตามนโยบายของรัฐ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือพฤติกรรมอื่นๆ ที่รัฐเห็นว่ามีความจำเป็น และควรให้การยกเว้นแก่พฤติกรรมนั้น (ไม่ยกเว้นหน่วยงานแต่ยกเว้นพฤติกรรม)
๔. พฤติกรรม การทำธุรกิจที่เข้าข่ายการจำกัดการแข่งขันที่เป็นธรรมในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ เช่น การรวมธุรกิจเดียวกันให้มีขนาดใหญ่ขึ้น และมีอำนาจเหนือตลาด การทำสัญญาหรือข้อตกลงทางการค้าที่มีผลต่อการผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขัน	การบังคับใช้มาตรา ๒๕-๒๘ (การมีอำนาจเหนือตลาด / การรวมธุรกิจ / การตกลงร่วมกัน / การตกลงกับต่างประเทศ และส่งผลต่อผู้บริโภคในประเทศ) เนื่องจากพฤติกรรมที่ถูกร้องเรียนมีหลายรูปแบบ และเป็นวิธีการที่มีการพัฒนาไปเรื่อยๆ ทำให้ยากแก่บุคลากรภาครัฐในการติดตามข้อมูลประกอบความเข้าใจ จึงเห็นควรให้นำประกาศที่เกี่ยวข้อง มาร่วมพิจารณาและให้ออกเป็นประกาศ กฎระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติเพิ่มเติม เพื่อให้มีความโปร่งใสและใช้เป็นเครื่องมือหรือวิธีปฏิบัติพื้นฐานที่ใช้ในการร้องเรียนในรายต่อไป	มาตรา ๑๔ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจในการออกระเบียบ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติตลอดจนแนวทางในการพิจารณาในการบังคับใช้กฎหมายไว้อย่างครบถ้วน เช่น เกณฑ์ผู้มีอำนาจเหนือตลาด เกณฑ์การรวมธุรกิจ แนวปฏิบัติทางการค้าที่เป็นธรรมในมาตราต่างๆ	เห็นด้วย : เนื่องจากพฤติกรรมการจำกัดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๒๕-๒๙ เป็นหลักการสากล ซึ่งมีการระบุไว้ใน พ.ร.บ.การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ ร่าง พ.ร.บ.การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. .... ยังคงนำหลักการดังกล่าวมาใช้ต่อไป

ประเด็น	ข้อเสนอของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ข้อเสนอของกระทรวงพาณิชย์	หมายเหตุ
	▪ การบังคับใช้มาตรา ๒๕ (การปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม) ประเด็นสำคัญอยู่ที่พฤติกรรมในรูปแบบใหม่ หรือเกิดจากการพัฒนาทางการค้าที่มีผลต่อการผูกขาด การนำมาพิจารณาจะเป็นกรณีที่เกิดขึ้นครั้งแรกที่จะต้องมีการพิจารณาที่ถูกต้องกับความเป็นจริงเป็นบรรทัดฐาน รูปแบบนี้อาจอยู่นอกเหนือความรู้ความสามารถของผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งไปแล้ว จึงควรมีการรวบรวมไว้เป็นฐานข้อมูลกลางที่ทันต่อเหตุการณ์ หรือมีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องในมาตรา ๑๒ มาช่วยทำความเข้าใจที่ดีได้ด้วย	▪ มาตรา ๑๕ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องกรณีที่เป็นเรื่องยุ่งยาก ซับซ้อน และต้องใช้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ เพื่อให้การพิจารณา มีความครอบคลุม ทันต่อเหตุการณ์ และดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
๕. ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ในหมวด ๑ ของ พ.ร.บ.การแข่งขันทางการค้า พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นองค์กรที่มีกิจกรรมดำเนินการอย่างอิสระ มาทำหน้าที่ดูแลบังคับใช้กฎหมาย	▪ ควรให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรม พิจารณา ใต้สวน ฯลฯ ปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ▪ กรรมการแต่ละท่านควรมีคุณสมบัติที่ระบุในมาตรา ๖ และ มาตรา ๗ และได้รับการยอมรับในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ	▪ มาตรา ๘ ได้กำหนดให้มีการได้มาของคณะกรรมการที่เป็นอิสระ โดยผ่านกระบวนการสรรหา (โดยคณะกรรมการสรรหา) รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการให้มีความกะทัดรัด เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัวยิ่งขึ้น (จากเดิม ๑๖ คน เป็น ๗ คน) ▪ มาตรา ๑๐ และ มาตรา ๑๓ ได้กำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการ โดยมุ่งเน้นความโปร่งใสและจริยธรรมของคณะกรรมการ ▪ มาตรา ๓๐ กำหนดให้มีการจัดตั้งหน่วยงานอิสระเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ซึ่งต้องมีความเป็นอิสระ ปราศจากการแทรกแซง	เห็นด้วย : ข้อสังเกต ▪ คณะกรรมการและหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลกฎหมายการแข่งขันทางการค้า จำเป็นต้องเป็นอิสระปลอดจากการแทรกแซง เพื่อให้ได้รับความเชื่อถือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน ▪ องค์ประกอบคณะกรรมการควรอยู่ระหว่าง ๕-๙ คน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีความคล่องตัว
๖. ให้มีการลดหย่อนโทษ หากผู้กระทำความผิดให้ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวน	▪ เห็นควรให้มีการลดหรือยกเว้นโทษตามสมควร ในมาตรา ๔๘ - ๕๖ อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดในมาตรา ๒๕ - ๓๐ ในกรณีที่คณะกรรมการได้รับความร่วมมือในการสืบสวนสอบสวนอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ จึงควรกำหนดให้ผู้กระทำความผิดส่วนหนึ่งถูกกันไว้เป็นพยานในคดีไม่เช่นนั้นจะดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดไม่ได้	▪ มาตรา ๖๘ ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาลดโทษสำหรับผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการ แต่ต้องมีใช้ตัวการสำคัญ	เห็นด้วย : ข้อสังเกต ▪ การกระทำผิดตามกฎหมายการแข่งขันทางการค้า เป็นความผิดอาญาแผ่นดินศาลจะเป็นผู้พิจารณาอัตราโทษตามความร้ายแรงของการกระทำความผิดแล้วแต่กรณี

ประเด็น	ข้อเสนอของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ข้อเสนอของกระทรวงพาณิชย์	หมายเหตุ
	หรือหาพยานหลักฐานไม่ได้ ทั้งนี้ ควรเพิ่มเติมข้อความในวรรค ๓ ไว้ในมาตรา ๕๓		■ กฎหมายสามารถกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาเสนอการลดหย่อนโทษได้ แต่การตัดสินว่าจะให้ลดหย่อนโทษหรือไม่อย่างไร เป็นอำนาจของศาล
๗. ควรให้คณะกรรมการมีขั้นตอนการฟ้องร้องดำเนินคดีที่เหมาะสมหากอัยการสูงสุดมีความเห็นต่างไม่ฟ้องในมาตรา ๑๖ แม้ว่าจะได้หารือร่วมกันจนเสร็จสิ้นแล้ว	■ ความเห็นแย้งนี้เป็นเงื่อนไขทางกฎหมายที่อัยการมีสิทธิ์ใช้ก่อนเข้าสู่กระบวนการพิจารณา เพื่อให้คดีความมีความสมบูรณ์ครบถ้วนและมีความชัดเจนมากพอที่จะเอาผิดทางอาญาได้ และถือได้ว่าเป็นความสมควรโดยปกติของการดำเนินคดี แต่ในประเด็นของการพิจารณาสาระของคดี การแข่งขันทางการค้าที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญหลายๆ ด้านในการประกอบความเห็นของคณะกรรมการและมีมติให้ส่งฟ้องในที่สุดน่าจะมีน้ำหนักมากพอที่จะให้อัยการยอมรับ เพื่อส่งฟ้องได้ ดังนั้นคณะทำงานจึงเห็นควรให้มีการหารือระหว่างกันในข้อมูล ประเด็นสงสัย และการชี้แนะจนเป็นที่สุดกับอัยการสูงสุดเป็นขั้นตอนเพิ่มเติม หากอัยการสูงสุดยังยืนยันในความเห็นและความเห็นไม่ส่งฟ้องก็ให้ประธานกรรมการนำมาหารือกับคณะกรรมการอีกครั้ง เพื่อดำเนินการส่งฟ้องได้เองต่อไป ■ มีข้อสังเกตว่าอัยการน่าจะรับรู้เรื่องนี้มาก่อนแล้ว ในขั้นตอนการสอบสวนของคณะอนุกรรมการในมาตรา ๑๔ (ซึ่งมีอัยการเป็นกรรมการอยู่ก่อนแล้ว) อัยการจะสามารถแนะนำหลักเกณฑ์วิธีการดำเนินงานในขั้นตอนการส่งฟ้อง หรือไม่ฟ้องได้ส่วนหนึ่ง ถึงแม้จะไม่เป็นหน้าที่หลักของอัยการในคณะอนุกรรมการสอบสวน อย่างไรก็ตามความเห็นของอัยการในการไม่ส่งฟ้องอาจมีความคลาดเคลื่อนในความเข้าใจในสาระสำคัญทางเทคนิคของข้อมูลต่อความคิดเห็นของ	■ มาตรา ๒๗ กำหนดให้ประธานกรรมการมีอำนาจในการแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการไปยังอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาสั่งคดี (กรณีอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนไม่สมบูรณ์ให้ตั้งคณะทำงานร่วมฝ่ายละเท่ากัน เพื่อปรับปรุงสำนวนให้สมบูรณ์ และให้อัยการสูงสุดสั่งคดีต่อไป) ■ มาตรา ๒๕ กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน โดยมีองค์ประกอบหลักสำคัญได้แก่ ข้าราชการอัยการหรือตำรวจ เนื่องจากมีความรู้และประสบการณ์ในด้านการสืบสวนสอบสวน การรวบรวมพยานหลักฐาน และการทำสำนวน ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ต้องเป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการที่กฎหมายกำหนด	เห็นด้วย : ควรให้คณะกรรมการสามารถขอทบทวนคำสั่งอัยการได้ หากสำนวนไม่สมบูรณ์ ข้อสังเกต ■ การสั่งคดีควรให้เป็นไปตามขั้นตอนกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้การดำเนินคดีเป็นไปด้วยความโปร่งใส และมีกระบวนการพิจารณาอย่างเป็นธรรม ■ อัยการถือเป็นทนายของฝ่ายรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ในการพิจารณาความสมบูรณ์ของสำนวนก่อนสั่งคดี ดังนั้นจึงไม่ควรกำหนดให้มีขั้นตอนการฟ้องคดีได้เอง (ได้เพิ่มขั้นตอนการปรับปรุงสำนวนในชั้นอัยการสูงสุดด้วยแล้ว) ■ การกำหนดให้สำนักงานฟ้องคดีเองจะทำให้เกิดภาระต้นทุนแก่รัฐ (รายได้หลักของสำนักงานมาจากค่าธรรมเนียมของรัฐบาล)

ประเด็น	ข้อเสนอของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ข้อเสนอของกระทรวงพาณิชย์	หมายเหตุ
	คณะกรรมการ หากได้ทำความเข้าใจถูกต้องครบถ้วนแล้วต่ออัยการสูงสุด และยืนยันในความเห็นไม่ส่งฟ้อง ประธานกรรมการจึงจะนำข้อคิดเห็นกลับไปหารือและดำเนินการทางอาญาต่อไปได้ ซึ่งเห็นว่าควรเพิ่มข้อความให้ประธานกรรมการส่งฟ้องได้ในวรรค ๒ ของมาตรา ๑๖ ดังกล่าว		
๘. ควรให้คณะกรรมการฯ กำหนดบทลงโทษเป็น ๒ ระดับ คือ โทษทางอาญาและโทษทางปกครอง เพื่อให้มีความยืดหยุ่นกับผู้กระทำความผิดและมีผลบังคับใช้ได้ทันต่อเหตุการณ์	▪ คณะทำงานฯ มีความเห็นว่า คณะกรรมการมีความยืดหยุ่นในการลงโทษปรับ หรือใช้เกณฑ์โทษทางปกครอง ในเบื้องต้นหากยังฝ่าฝืนจึงจะให้โทษทางอาญา อีกทั้ง ควรระบุแยกประเภทหรือกรณีของข้อห้ามให้มีโทษในระดับปกครองและโทษอาญาให้ชัดเจนโดยกำหนดเงื่อนไขไว้ในมาตรา ๕๑ วรรค ๒ และมาตรา ๕๒ วรรค ๒ ตามลำดับ	▪ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ ได้กำหนดบทลงโทษทางอาญา ทั้งโทษจำและโทษปรับโดยให้สอดคล้องกับความร้ายแรงของการกระทำผิด ○ ยกเลิกโทษจำคุก สำหรับความผิดเกี่ยวกับการตกลงร่วมกันที่ให้อำนาจคณะกรรมการอนุญาตได้ ○ เพิ่มอัตราโทษปรับทางอาญา จาก ๖ ล้านบาท เป็น ๙ ล้านบาท (สอดคล้องกับภาวะเงินเฟ้อที่เปลี่ยนแปลงไปจากปีฐาน พ.ศ. ๒๕๔๒) ▪ มาตรา ๘๕ ได้ปรับบทลงโทษกรณีให้ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ (ให้ ระงับหยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำ) จากเดิมเป็นโทษอาญา ให้เป็นโทษปรับทางปกครอง (อัตราโทษไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของยอดขาย)	เห็นด้วย : ข้อสังเกต ▪ หลักสากลให้อำนาจคณะกรรมการในการกำหนดบทลงโทษทางปกครอง เพื่อให้คำสั่งของคณะกรรมการมีผลบังคับใช้ได้มีประสิทธิภาพและบังเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง